

निङ्कृतः

नीचः

नीचर्गं

निखनः, पुं, (नि + खन + "नौ गहनदपठखनः ।" ३।३।६०। इति अप् ।) शब्दः । इत्यमरः । ३।६।२३। (यथा, महाभारते । ७।२६।३। "यथा प्राग्ज्योतिषो राजा मघेन मधुसूदन । त्वरमायोऽभिनङ्कान्तो ध्रुवं तस्यैव निखनः ॥")
 निखानः, पुं, (नि + खन + पच्चे चच् ।) शब्दः । इत्यमरः । १।१।६।२३ ॥
 निहननं, स्त्री, (नि + हन + झुट् ।) मारणम् । वधः । इत्यमरः । २।८।११३ ॥
 निहन्ता, [ञ] नि, (नि + हन + ङच् ।) हननकर्ता । यथा, भट्टिः ।
 "निहन्ता वैरकाराणां सती बहुकरः सदा । पारशधिकरामस्य शक्तेरनकरो रवे ॥" (महादेवे, पुं । यथा, महाभारते । १३।१७।७५ [महः ।])
 "भगवद्गौरी निहन्ता च काली ब्रह्मा पिता-निहाका, स्त्री, (नियतं जहाति ध्रुवमिति । नि + हा ङागे + "नौ हः ।" उर्वा ३।४४। इति कन् ।) मोक्षिका । इत्यमरः । १।१२।२२३। (यथा, ऋग्वेदे । १०।६७।१३ । "सार्कं वातस्य भ्रात्या सार्कं नद्यं निहाकया ॥")
 निहारः, पुं, (नितरां द्वियन्ते महार्था येन । नि + ह + चच् ।) नौहारः । इति शब्दरत्नावली ।
 निहितं, नि, (नि + घा + क्त । "दधातेर्घिः ।" ७।४।४२। इति हिः ।) स्थापितम् । इति हज्जायुधः । यथा, महाभारते । ३।२।२।११२ । "धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां महाजनो येन गतः स पन्थाः ॥"
 निह्वंनं, स्त्री, (नि + ह्वन् + भावे झुट् ।) मारणम् । इत्यमरः । २।८।११३ ॥
 निहोनः, नि, (नितरां हीनः । जुगतीति समासः ।) नीचः । पामरः । इत्यमरः । २।१०।१६। (यथा, महाभारते । ३।१२।११६ । "त इमे सिंहविक्रान्ता नीचैर्वाभ्यधिकाः परैः । निहोनेः परिक्रियन्तीं ससुपेक्षानि मां कथम् ॥")
 निह्ववः, पुं, (निह्वयते सखवाङ्मनेनेति । नि + ह्व + "हृदोरप् ।" ३।३।५७। इति अप् ।) अपमानः । येन वचनं निह्वयते सः । यथा, धारयन्नेव न धारयामीति । इत्यमरभरतौ । तत्पर्यायः । निङ्कृतः २ अपङ्कृतः ३ अपङ्कवः ४। इति शब्दरत्नावली । (यथा, याज्ञवल्क्ये । २।१११। "निह्वे भाषितो दद्याद्धनं राज्ञे च तत्समम् ॥")
 निह्वतिः, अविभावः । इति मेदिनी । वै, ३६ । (यथा, महाभारते । ५।३७।३० । "न निह्ववं मनमतस्य गच्छेत् संहरमनस्य कुसङ्गतस्य ॥")
 युगः । इति शब्दरत्नावली । (युधिः । यथा, मनुः । ६।२१ । "ध्यायन्नविष्टं वत् किञ्चित् प्राणियाहस्य वेतसा । तस्यैव अभिचारस्य निह्ववः सन्वयुष्यते ॥")
 निङ्कृतः, स्त्री, (नि + हु + क्तिन् ।) निह्ववः । इति शब्दरत्नावली ॥

निहादः, पुं, (नि + हाद अथक्तशब्दे + घञ् ।) शब्दः । इत्यमरः । १।६।२३। (यथा, रघुः । १।१४।१। "सारथेः कननिहादेः क्वचिदुन्नमितानगौ ॥")
 निचयं, स्त्री, (निच युञ्जने + भावे झुट् ।) युञ्जन्म् ।
 निचा, स्त्री, (निचति युञ्जतीव मल्लकामिति । निच + अच् + टाप् ।) लिखा । यूकः । रूढु-ब्बादिकोषः । निकी इति भाषा ।
 निचिमं, चि, (निचिप्यते स्मिति । नि + चिप + क्तः ।) व्यक्तम् । तत्पर्यायः । परिचिमम् २ निवृतम् ३ परीतम् ४ परिवेष्टितम् ५ न्यस्तम् ६ निवृष्टम् ७ । इति जटाधरः । स्थापितघनादि । यथा,—
 "निचिमस्य धनस्यैवं प्रीतोपनिहितस्य च । राजा विनिर्णयं कुर्यादचिन्त्यस्यधारिणम् ॥" इति मनुः । ८।१६६ ।
 निचिपः, पुं, (नि + चिप् + घञ् ।) चिपणम् । ज्ञानः । समर्पितवस्तु । गच्छितद्रव्य इति भाषा । तत्पर्यायः । उपनिधिः २ व्यासः ३ । इति हेमचन्द्रः । यथा,—
 "स्वद्रथं यत्र विश्रम्भाभिचिपत्प्रविश्रुतः । निचिपो नाम तत् प्रोक्तं अवहारपरं युधिः ॥ असंख्यातमविज्ञातं समुद्रं यन्निघोयते । तज्जानीयादुपनिधिं निचिपं गच्छितं विदुः ॥ निचिपं दृष्टिप्रेषय च क्रयं विक्रयमेव च । याथभागो न चेद्दद्याद्बर्हते पक्षकं शतम् ॥" इति मिताचारायां नारदः ॥ * ॥
 "कुलजे दृष्टसम्यग्ने धर्मज्ञे सखवादिनि । महापक्षे घनिन्यार्थं निचिपं निचिपेदुधः ॥ - आधिः वीमा वानधनं निचिपोपनिधी स्थियः । राजसं श्रोत्रियस्य च न भोगेन प्रशयति ॥ स्वयमेव तु यो दद्यान्मृतस्य प्रब्रजनकरे । न च राज्ञाभियोक्तयो न निचिमुच वन्धुभिः ॥ यो निचिपं नार्पयति यच्चानिचिप्य याचते । साधुभौ चौरवच्छास्यौ दाप्यौ वा तत्समं दमम् ॥" इति मनुः । ८।७७।
 नीकः, पुं, (नीयते इति । नी प्रापञ्चे + "अजि-युष्नीभ्यो दीर्घञ् ।" उर्वा ३।४७। इति कन् ।) दृष्टविशेषः । दृष्टुब्बादिकोषः ।
 नीकारः, पुं, (नि + क्त + चच् ।) "उपसर्गस्य चण्डमहर्ष्ये बहुलम् ॥" ६।३।१२२। इति उपसर्गस्य दीर्घः ।) न्यकारः । इति शब्द-रत्नावली ॥
 नीकाशः, चि, (नितरां काशते इति । नि + काश + अच् । "रकः काशे ॥" ६।३।१२३। इति उपसर्गस्य दीर्घः ।) तुल्याः । उपना । इत्यमरः । २।१०।३७। (यथा, महाभारते । ३।१२२।१३। "आकाशनीकाशतटी तीरवानीरसङ्कुलाम् । बभूव चरतां हर्षः पुण्यतीर्थी सरस्वतीम् ॥")
 निचये, पुं, इति मेदिनी । श्रे, २३ ॥
 नीचः, नि, (निज्जटामीं अर्थां शोभां चिनोतीति । चि + "अन्यभ्योऽपि इङ्गते ॥" इति ङः ।) हीन-

पातिकर्मा । पञ्चरः । इत्यमरटीकायां भरतः । तत्पर्यायः । विवर्णः २ पामरः ३ प्राक्ततः ४ पृथग्जनः ५ निहीनः ६ अपसदः ७ जालः ८ चुल्लकः ९ इतरः १० । इत्यमरः । २।१०।१६। अपशदः ११ चुल्लकः १२ । इति भरतः । हीनः १३ चुल्लः १४ चुल्लः १५ वेतकः १६ । इति शब्दरत्नावली । नीचसङ्गदीपो यथा,—
 "न प्राप्नोति सुखं किञ्चिन्नीचसङ्गाम्हाहानपि । प्रेतसङ्गाम्हादेवो नभो भस्मविभूषितः ॥ प्रविश्य निलयं नीचः स्त्रीघनादिकमिष्यते । स्वयं नेतुं न शक्नोति तदा नाययति ध्रुवम् ॥ स्थिते गुणैर्न नीचस्तु यन्नाहोवं प्रपद्यते । किञ्चित् सङ्गमावाद्य तदुक्तं स्यात् सनातनम् ॥ सतां श्रुत्वा गुणं नीचः श्रोतुमायाति बन्धुवत् । ततः समेयमावाद्य प्रकाशयति तद्वचनम् ॥ मनस्येकं वचस्येकं कर्मेत्येकं महात्मनाम् । मनस्यन्यद्वचस्यन्यत् कर्मेत्यन्यदुद्वारात्मनाम् ॥" इति पाद्मे क्रियायोगसारे ५ अध्यायः ॥ अपि च ।
 "बुद्धिश्च हीयते पुंसां नीचैः सह समागमात् । मध्यमे मध्यतां याति श्रेष्ठतां याति वितमे ॥" इति श्रान्तिपर्व ॥ * ॥
 अयुचः । तत्पर्यायः । वामनः २ न्यङ् ३ खन्वः ४ इक्षः ५ । इत्यमरः । ३।१०।७०। (यथा,— "नीचरोमनखस्यशुनिर्मेलाङ्गिमलायनः । ज्ञानशीलः समुरभिः सुवेद्योऽनुस्वबोज्ज्वलः । धारयेत् सततं रत्नसिंहमन्महौषधीः ॥" इति यामटे सूत्रस्थाने द्वितीयेऽध्याये ।)
 निचः । यथा,—
 "शैल्यं नाम गुणस्यैव सङ्घः खाभाषिकी सङ्घता किं नूनः सुचितां नवन्ति सुचयः सार्थेन वक्ष्यापरे । किञ्चान्यत् कथयामि ते स्तुतिपरं त्वं जीविनां जीवनं तच्चेत्नीचपथेन गच्छसि पयः कक्षां निधेहुं चमः ॥" इति लक्ष्मणसेनः ॥ * ॥
 चौरकनामगन्धर्वे, पुं, इति राजनिर्घण्टः ॥
 नीचकः, नि, (नीच एव । नीच + खार्थे कन् ।) वामनः । खन्वः । इति शब्दरत्नावली ।
 नीचका, स्त्री, (निज्जटामीं शोभां चकति प्रति-हन्तीति । चक प्रतिचति + अच् । टाप् ।) नीचकी । उत्तमगवी । इत्यमरटीकायां भरतः ।
 नीचकी, [न्] पुं, उचः । उपरिभागः । इति हज्जायुधः । उत्तमगवीर्मांस ॥
 नीचकैः, [स्] ङ, (नीचेस् + "अथयस्यं-नाम्नासकच् प्राक् टेः ॥" ५।३।७१। इति टेः प्रागकच् ।) नीचैः । नीचैः शब्दस्य टेः पूर्व्यङ्गतेनाका निष्पन्नः । यथा, उचकैरिवादि ।
 नीचर्गं, स्त्री, (नीचं निचदेषं गच्छतीति । गम + ङः ।) जगम् । इति कौषाण्डरम् । पामरः, चि ।